

[Rilshøj]

rende situationen, og de af os, der vedtog dette lovkompleks uden om regeringen, må notere, at regeringen ikke har svaret fyldestgørende på spørgsmålene. Man har godt nok svaret, man har gjort det, der nok er strengt nødvendigt, ca. 4 linjer – vi har jo set det flotte skema, man har sendt af sted – men man har tilsyneladende ikke været særlig ivrig for at sende supplerende oplysninger for at sikre, at sagen fik en hurtig gang igennem EF-Kommissionen. Og det er jo nok det, der er situationen i dag, vi er ligesom i en grå zone, hvor regeringen skal administrere en lov, man ikke bryder sig om, og så gør man det, der er lige strengt nødvendigt – men heller ikke mere – og så står man altså i den situation, at lovens ikrafttrædelse må udsættes.

Det er jo indlysende, at i en sådan situation kan de partier, som står bag loven, ikke tage et medansvar for, at man ikke har svaret korrekt. Vi kan heller ikke tage ansvar for en eventuel domstolskendelse, der gør, at virksomheder, som får tilskud til energibesparende formål, måske skal tilbagebetale de tilskud på et senere tidspunkt. Derfor er det indlysende, at i den foreliggende situation må de partier, der står bag loven og ikke har ansvar for det, der er sket her, undlade at stemme. Så må vi se, hvordan situationen udvikler sig. Lovene træder sikkert i kraft den 1. juni 1992, og til den tid må vi jo så bedømme, hvordan situationen er.

Spørgsmålet omkring Stålvalseværket og de love, som træder i kraft fra 1. januar 1993, giver jo ingen problemer med hensyn til notifikationen, og dér må vi så se, hvordan Kommissionen forholder sig til de spørgsmål.

Kim Behnke (FP):

Det er jo en lidt underlig situation, Folketinget befinder sig i, for alle de tre partier, der så inderlig gerne ville have CO₂-lovene gennemført før jul, var jo fuldstændig umulige at få i tale i spørgsmålet om det fornuftige i at gennemtrumfe lovgivningen, før man havde sikret sig, hvad EF havde at sige i den anledning. Og nu står Folketinget her så og skal bruge tid på at gennemføre en lovgivning, som udsætter ikrafttrædelsestidspunktet. Det kunne vi passende have gjort før jul, hvis der havde været lidt mere kulance hos de tre partier, der står bag CO₂-afgiften.

Men når jeg hører hr. Poul Nielsons indlæg, har jeg svært ved at forstå, hvorfor Socialde-

mokratiet er så interesseret i, at EF-samarbejdet bliver endnu tættere. Det betyder jo, at det på en lang række punkter bliver et spørgsmål, om et folketingsflertal kan vedtage noget, uden at det først har været til høring i EF. Konsekvenserne af den udvikling er jo, at det, vi behandler i dag, ikke bliver den sidste sag, hvor vi blot kan skrive, at loven træder i kraft samtidig med bekendtgørelsen i Lovtidende eller på den og den dato. Nej, fremover bliver vi nødt til at skrive, præcis som det sker her, at det bliver, efter at sagen har været til høring i EF-Kommissionen. Det kan man så lide eller ej, men på baggrund af Socialdemokratiets holdning til EF-unionen synes jeg, hr. Poul Nielson må have lidt svært ved at forholde sig til dette reelle problem vedrørende dansk lovgivning. Men hr. Poul Nielson er altså selv med til at gøre problemet endnu større.

Når det drejer sig om det konkrete forslag, skal det selvfølgelig ingen hemmelighed være, at vi støtter forslaget. Vi kunne godt fremsætte et ændringsforslag om, at det ikke skulle træde i kraft en måned efter, at afgørelsen forelå, 100 år og 1 måned eller noget i den stil, men det er jo unødigt at trætte Folketinget med den slags. Vi mener altså, at forslaget skal vedtages hurtigst muligt, i hvert fald inden den 1. marts, hvor ulykkerne begynder. Vi kan kun håbe på, at flertalspartierne kommer til fornuft undervejs, når der kommer en melding fra EF, men Fremskridtpartiet støtter selvfølgelig udskydelsen af ikrafttrædelsen for CO₂-afgiften.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er for med det samme at svare på hr. Kim Behnkes bemærkninger om Kommissionen og spillereglerne i EF. Dem har vi ikke noget imod, det er ikke det, der er problemet i sagen. Vores kritik går på, at ministeren ikke har været tilstrækkelig aktiv og engageret i gennemførelsen af sagen, så vi nu har problemet. Vi mener, at en bedre kommunikation kunne have bidraget til at klargøre tingene for Kommissionen allerede nu.

Men hr. Kim Behnke har da ret i, at der har været, der er, og der vil komme masser af situationer, hvor samspillet mellem beslutningsprocessen i EF og overholdelsen af EF's regler og forpligtelser griber ind i Folketingets arbejde. Det kan og bør heller ikke være anderle-